

Kommentár nélkül

Ál-Fidesz-tag?

A Délmagyarország június 22-i számában Gyarmati Béla aláírással közöl egy hozzászólást Géczi József „Békes (át)menet a leszámolás felé” írásához, melyben ez olvasható: „Mi, Fidesz-tagok semmiféle közösséget nem vállalunk a sztálinista, a fundamentalista, de még a reformista kommunistákkal sem... Nem békülünk a maguk fajtájával!” Ezzel kapcsolatban az alábbiakat kívánom közölni: 1. Nem ismerem Gyarmati Béla nevű Fidesz-tagot. Ilyen nevű tagot sem a Szegedi Regionális Szervezet, sem a központi nyilvántartás nem jegyezték. Ha lenne is ilyen tag, senki sem hatalmazta fel, hogy általában a Fidesz-tagok nevében nyilatkozzék. A megjelent írást a Fidesz lejárataát célzó, tisztátalan célú provokációnak tartom. 2. Tiltakozom az ellen, hogy a Déli Naplóból idézett írástomat bárki „Gyarmati Béla” intenciói szerint értelmezze. Ezért világosan le kívánom szögezni, hogy a „békétlenség-re” a társadalom nyomorúságos helyzete miatt hívok fel. Ha ezt a helyzetet politikailag korrekt viszony keretében, közösen sikerül megváltoztatnunk, akkor megteremtődnek a békesség feltételei.

Levél Géczi Józsefnek

Kedves Barátom!

A harag rossz tanácsadó. Úgy tűnik nekem, hogy az Orbán Viktor beszédével kapcsolatos (vagy annak apropóján írt) cikket első felindulásból írtad. Talán még megsértődni sem kellett volna. Az pedig igazán kérdéses, hogy ha ezt a beszédet összekapcsoljuk a (szélsőségesen polgári) ellenzék általában való megítélésével (mert kétségtelenül összekapcsolható), akkor kit vagy kiket minősít ez a beszéd. Annak leghalványabb szándéka nélkül, hogy el akarnám határozni magam Viktor beszédének mondanivalójától, jelezném, hogy pl. a Hősök terén beszélt egy másik Fidesz-tag is: Rácz Sándor. Vagyis: ahogyan az MSZMP-t sem szerencsés egyetlen vezetőjének egyetlen nyilatkozata alapján megítélni, úgy nem lehet ez helyes a Fidesz esetében sem. Indokolatlannak tartom a túlzottan érzékeny reagálást azért is, mert a demokráciában (jó lesz ezt megszokni) a szélsőségeknek is joguk van megnyilvánulni.

Ami azt illeti, Viktor kétségtelenül nem marasztalható el az aprókecs megkülönböztetések vádjával. Sommásan fogalmazott, ez igaz. Két szempontból is: egyrészt, mert nem tett különbséget kommunisták és kommunisták között, másrészt, mert egy kalap alá vett minden szocialista gondolatot. Kezdeném a másodikkal: az alkalmazott logika valóban helytelen, de bizonyosan érthető. Ha Nietzsche hibáztatható a faszizmusról, akkor a kommunista gondolat az '56 utáni mérszálásokért. Orbán Viktor pedig nem egy Lukács György... Ennek ellenére, talán nem követte volna el ezt a logikai hibát, ha világosabban különbséget tud tenni az előbbi kérdésben: kommunisták és kommunisták között. Csak hát, ez nem olyan egyszerű... A Demokratikus Magyarországi Mozgalomban ott nyomul Horváth István Pozsgay és Nyers között. Mellesleg, a két utóbbi sem emelte fel szavát tavaly június 16-án, vagy október 23-án a rendőrterror ellen. (Pedig az már a májusi pártértekezlet után volt...) És — nem akarok megbántani —, de hadd kérdezzem meg: mi

számít igazán militáns magatartásnak: beszédet mondani, nyilatkozatokat kiadni, vagy parancsokat kiadni, megveretni békés tüntetőket? Mert, ha az utóbbi, akkor annak, aki most Orbán Viktor beszédén felháborodik és tiltakozik, talán először tavaly ilyenkor kellett volna tiltakoznia... Akkor az idén talán Orbán Viktor is másként beszélt volna...

Hát ennyi.

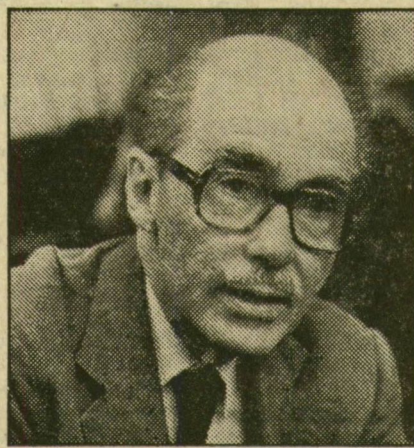
Remélem, hogy amit írtam, vagy ami történt, nem zavarja meg, hogy „egymás közötti szellemi műhelyinkben, helyi kerekasztalainknál” tovább munkálkodjunk egy politikai konszenzus, a demokráciába való békés átmenet ügyén. Ennek reményében üdvözléssel:

Ökrös Tamás

DM-EXKLUZÍV

Legyenek elővigyázatosak!

Habsburg Ottó üzenete

— Doktor úr, ön 1961-ben lemondott a trónról. Ma, közel harminc esztendő múltán, ez logikus lépésnek tűnik. Akkor okozott-e fájdalmat a döntés?

— Nézze, az biztos, hogy nem volt könnyű döntés, de végül kellett gondolnom, hogy mit nyerhetek a lemondó nyilatkozatommal. Tudtam, hogy sokkal aktívabb lehetek, Európában gondolkodhatok, s megértettem Ausztria készletét is.

— Kik keresték meg az osztrák kormányt?

— Senki sem keresett, és én sem kezdeményeztem tárgyalásokat.

— Hogyan sugallták mégis, hogy öntől mit vár el a hivatalos Ausztria?

— Nem is sugallták az igényeket, magam döntöttem. A politika európai összefüggései és Ausztria céljai hatottak rám, s megvalloim, politikai célok érdekében tettem meg ezt a lépésemet. Mindazonáltal a döntés után hat évig perkedtem az osztrák állammal — különböző bíróságok előtt — az állampolgári jogaim érvényesítéséért.

— Önt 1979-ben választották meg az Európa Parlament képviselőjének, a bajor CSU listáján. Most vasárnap immár harmadikban lett képviselő. A keresztényszocialista párthoz idehaza legközelebb a Kereszténydemokrata Néppárt áll. Tartja-e velük a kapcsolatot?

— Azt még nem tudhatjuk biztosan, hogy melyik párt áll közel a CSU-hoz, hiszen a többpártrendszer kialakulatlan Magyarországon. A keresztényszocialistákhoz biztosan a keresztény programú, demokratikus pártok állnak majd legközelebb.

— Ön Washingtonban, az emigrációban, szorosan együttműködött Eckhard Tiborral, a kisgazdák egykori vezetőjével. Ez a tény — gondolom — meghatározza a pártkapcsolatait.

— Igen, a Független Kisgazdapárt vezérével jó viszonyban voltam, és ez meghatározta a mostani kapcsolataimat. De még egyszer hangsúlyozom, hogy eléggé képlekeny még a magyar politikai élet. Minden forrong, minden változik, ezért határozottan kiépíthető kapcsolatokról még nem beszélnek.

— Ez azt is jelenti, hogy egyelőre megfigyelői álláspontot foglal el?

— Igen, mivel még végleges pártokról sem lehet szólni.

— Véleménye szerint mi lehet a magyarországi földindulás nyugvópontja?

— A politikára gondol?

— Egyrészt, másrészt a társadalom állapotára.

— Nézze, a politikában nincs nyugvópont. A kibontakozás útja valószínűleg az, hogy a pártprogramok megmértetnek a választásokon. Úgy tűnik, szabad választások lesznek, tehát a nép fog dönteni. A társadalom pedig akkor működik majd kiegyensúlyozottan, ha az ország ügyeinek intézésében a döntéshozók közelebb kerülnek a néphez. Ha ez bekövetkezik, akkor Magyarország visszatérhet Európába. Előbb az Európa Tanács, majd az Európai Közösség révén.

— Ezzel ön azt állítja, hogy Magyarország a civilizált Európa része volt?

— Feltétlenül. Magyarország kulturálisan Európa része.

— Mikor jön hosszabb időre Magyarországra?

— Erre egyelőre nem tudok választ adni. Parlamenti képviselő vagyok, hetente hétfőtől péntekig ezzel a munkámmal vagyok elfoglalva. A vasárnapi választások után új helyzet állt elő, s hogy milyen azzal most fogok megismerkedni. Úgy terveztem, hogy Magyarország

keleti részével áprilisban ismerkedem meg, de édesanyám elhunytával módosítanom kellett a programom. Most volt három napom, idesiettem, azután vissza, mert a parlamenti szervezés az első feladatom.

— Az ön személyiségéből mekkora részt követel magának a homo politicus?

— Száz százalékot.

— Amikor tavaly Zalaegerszegen járt, akkor meg-megállította az embereket, kérdezvén: hol van a Mindszenty-templom? Sokan megrettentek a kérdéstől. Most végzett-e hasonló tesztelést az állampolgárok között?

— Idén már nem tudtam így „garázdálkodni”, mert fölismerlek az embereket. Debrecenbe például a megbeszéltek előtt egy órával érkezünk, hogy sétálhassak egy kicsit. Azzal a szándékkal, hogy le-szólítsam az embereket. De nem tudtam tíz métert megtenni, hogy föl ne ismertek volna! Állandóan sokaság támadt körülöttem.

— Ma Szegeden többször is meg-tapsolták, rengetegen kértek autogramot, szorongatták a kezét. Véleménye szerint, minek köszönheti ezt a népszerűséget?

— Magyarországon sokan tudják, hogy én vagyok az Európa Parlament egyetlen magyarul is beszélő képviselője, aki következetesen védj a magyarság érdekeit. Én például kilenc évvel ezelőtt magyarul szólaltam föl, s arról beszéltem, hogy Magyarország igenis Európában van.

— Úgy tudom, ilyen esetben a tolmácsokra is gondol.

— Igen, a beszédemet akkor, és azóta is, mindig leadm a tolmácsoknak, de magyar ügyben gyakran beszélek magyarul. Még ha nem értik, akkor is.

— Képviselő úr, mit üzen Szeged népének, a Délmagyarország olvasóinak?

— Tartsák szem előtt, hogy Magyarországon vissza kell állítani az igazi demokráciát és az igazi szabadságot. Ezen az úton haladva ne kapkodjanak, ne akarják a második lépést csinálni az első előtt. Azt is kérem, legyenek elővigyázatosak, gondolják meg, hogy tetteiknek, kijelentéseiknek mi lehet a következménye!

Blusztus Imre

Új épületet kap Szegeden a közoktatás? — Húzóágazat lehet?

Az újrafogalmazott dominóelv

Hírt adtunk arról, hogy az MSZMP Komócsin téri székházának: állami pénzből (53 millió forint) történt felújítását a Csongrád megyei pártbizottság, Rákóczi téri épületrészének (110 millió forint értékűre becsülték az Inlak) átadásával kompenzálja a párt. A Rákóczi téri irodaház június elsejétől immár a megyei tanács rendelkezésére áll. Esszerű javaslatnak az tűnik, hogy ide költözzön a megyei tanács újszegedi oktatási és művelődési központja. Az így felszabaduló (130-150 millió forint értékű) épület pedig Szeged közoktatásának rendelkezésére álljon.

A Szeged városi tanács művelődési osztályának: elképzeléséről Matusik Sándor osztályvezető beszélt.

— A megyei tanács júliusi ülésén dönt újszegedi épületéről: sorsáról. Ön hogyan érvel: miért van szükség a városnak arra az épületre? Ki, mikor és hova költözne?

— Hosszú távra, megnyugtató módon megoldódna a középiskolai beiskolázás helyzete. Jelenleg ugyanis a demográfiai hullám elérte a középiskolákat, s az a gondunk, hogyan helyezünk el a már eddig is zsúfolt középiskolákban még több tanuló. Összesen 60 új tanteremre lenne szükségünk. Eddig 40-et sikerült kialakítani. A Rókus városrészben tervezett 20 tanterem: egészségügyi szakközépiskola felépítés: kétséges, mert a legolcsóbb kivitelezési terv 420 millió forint. Tehát más megoldás után kell néznünk. Annál is inkább, mert a lányok elhelyezése különösen nehéz, ugyanis a szegedi középfo-

kú intézmények elsősorban fiúk részére kínálnak továbbtanulási lehetőségeket. Gondot jelent a lányok kollégiumi elhelyezése is, mert nincs elegendő férőhely. A megyei tanács újszegedi továbbképzési és művelődési központja alkalmas egy 12 tanulócsoporthoz: iskola, továbbá 88 kollégiumi férőhely kialakítására. Az épületet új dominóelv szerint Újszegedre költöztetne a Vasvári Pál Közgazdasági Szakközépiskola. Szeptembertől ott kezdődhetne a tanítás. A jövő tanévtől új tanulócsoporthok indítására is mód nyílna. A Vasvári középiskola így megüresedett épületén a Kossuth Zsuzsa Egészségügyi Szakközép- és a 624. számú szakmunkásképző iskola osztozna. Az egészségügyi szakközépiskolában felszabaduló három osztályteremben a következő években növelhető a tanulócsoportok száma, a 624. számú szakmunkásképző pedig — a vállalati igényekkel egyeztetve — a jövő tanévben a jelenlegivel azonos létszámú első osztályt tud fogadni. A: újszegedi épület kollégiumába lányokat helyeznénk el. Ez a dominóelv — megvalósulása esetén — a lányok továbbtanulási lehetőségeit javítja.

— Az idei beiskolázás tapasztalatai — gondolom — indokolják: ez az igényt. A demográfia: hullám: azonban néhány év múlva „levonul” a középiskolákból.

— Igaz, a legtöbb nyolcadikos ebben a tanévben

végzett. Ezért Szegeden az idén 4 ezer 637 középiskolai férőhellyel terveztünk. Azt tapasztaltuk, hogy a legtöbb túljelentkezés a lányok esetében volt. Férőhely hiányában 96-an nem tanulhattak tovább, de közülük 50 fiú és 12 lány 1-4 tárgyból bukkant, így tanulmányi eredménye alapján sem nyerve a felvételt egyik iskolát sem. A teljes képhez tartozik, hogy a fiúk számára továbbtanulás: kinálják Bebrits Lajos vasútforgalmi, Déri Miksa ipari és Vedres István építőipari szakközépiskolák: férőhelyeit nem tudjuk teljesen betölteni. A megnövekedett létszámú középiskolások részben szükségtantermekben tudjuk elhelyezni. Jövőre hasonló számú jelentkezőre számítunk, de a beiskolázási: jelenlegi épülethálózattal nem tudjuk megoldani. Szükségünk van az újszegedi épületre. A demográfia: hullám: „levonulása” után Szegeden 20 százalékos létszámcsökkenés várható a középiskolákban. s akkor végre minőségi álláspont valószínű meg az oktatásnak ezen a szintjén, mert megszűnhetnének a pincékben, vagy a konténerekből kialakított szükségtantermek.

— Az elképzelésnek megyei szinten több ellenzője van. Ön hogyan reagál a: ellenérvekre?

— Én nem érzek sem ellenakciót. Megértem, hogy a megyei tanácsnak: gondolj a: lesznek művelődési központjainak: üzemeltetésével. A

közművelődés: szegedi: épülethálózata: azonban szerintem olyanok, hogy meg lehet találni a módját az eddigi feladatok ellátásának. Vitatják, hogy az újszegedi épület alkalmas-e iskolának. Megemlítem, hogy a Bebrits vagy a textilipari szakközépiskola korábban laktany: volt, a Radnóti gimnáziumban és a Körösi szakközépiskolában jelenleg pincében is tanítanak. A másik kérdéssel, hogy honnan lesz pénz a költözés sorozatra. Igaz, sok: millió forintba kerül a költözés, de ez meg sem közelíti a tervezett rókusai iskola kivitelezési költségeit. Tehát az újszegedi épületben már szeptembertől a város új szakközépiskoláj: működhetne.

— Az MSZMP megyei bizottság: bérbe adja újszegedi oktatási központját. A középiskolá: ebből is részesedni kívánnak?

— A demográfia: hullám: levonulásánál: időszakában a gimnázium: férőhelyei: számát is növelnünk kell. A Rókus Ferenc szakközépiskola ettől a tanévtől gimnáziumi tagozat: indít, melynek elhelyezésére az MSZMP megyei oktatási igazgatóságának épülete alkalmas. Tehát 5-6 évig a pártiskola: első-második szintjén levő tantermeke: bérbe vesszük.

Az MSZMP megyei bizottság oktatási és művelődéspolitikai munkabizottságának vezetőjét, Szalay István: az újszegedi pártis-

kola hasznosításának terveiről kérdeztük.

— Kiindulópontunk: az, hogy a pártbizottság oktatási igazgatóságát: közoktatás: szolgálatába állítsuk. Ezért — átmenetileg, a demográfiai hullám tetőzési idejére — a középiskolák, valamint a felsőoktatás sanyarú helyzetén szeretnénk javítani az épület bérbeadásával. Azaz, nem: anyagi érdekek vezetnek az MSZMP-t: ezer intézményének: bérbeadásával. A rászorultsá: szempontjából a következőképpen döntöttünk. Idén szeptembertől az első és második emeleten nyolc tanteremben a Rókus Ferenc szakközépiskola gimnáziumi tagozata működik — a tervek szerint — az 1994-95-ös tanévig. A harmadik emeleten a JATE és a SZOTE által közösen, az 1990-91-es tanévben 60 fővel indítandó szociálgondozóképzés kap helyet. A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola igényei: csak az 1994-95-ös tanévtől kezdődően vehetjük: figyelembe, akkor néhány tanszékük: az: első emeletre költözhet. A 92 férőhelyes kollégium: a felsőoktatási intézmények használat: majd. Úgy hiszem, Budapest után a legnagyobb hazai diákváros Szeged (hatezer: nappali tagozatos egyetemista és főiskolás tanul itt). Ezért az infrastruktúra, a kollégiumi hálózat és a szolgáltatások fejlesztése: el lehetne érni, hogy ide érdemes legyen tanulni jönni, hogy ez a város a felsőoktatás centrumává váljon. Szegeden az oktatás húzóágazat lehetne. Ehhez kívánunk mi is hozzájárulni.

Újszászi Ilona